

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα αναπτύχθηκε αποσπασματικά και χωρίς μακροχρόνιο σχεδιασμό.

Η αντιμετώπιση των αναγκών στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης, ήταν εξίσου περιστασιακή, όπως περιστασιακά αναπτύχθηκε και το θεσμικό πλαίσιο για την κοινωνική προστασία.

Άλλα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την ανάπτυξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, είναι η αποδυνάμωση των κεφαλαιοποιητικών της στοιχείων, οι ανισότητες, τα ελλείμματα, το χαμηλό επίπεδο παροχών, η πολυδιάσπαση των ταμείων και ο ασφυκτικός κρατικός έλεγχος, ο οποίος, σε σημαντικό βαθμό, αποδυνάμωσε την οικονομική και κοινωνική ευρωστία των ταμείων.

Ειδικότερα, θεωρούμε ότι το τοπίο για το περιεχόμενο και τη λειτουργία της επικουρικής ασφάλισης, δεν είναι ομιχλώδες, όπως υποστηρίζεται, αλλά αρκετά καθαρό. Η αυτονομία, διοικητική και διαχειριστική, των ταμείων επικουρικής ασφάλισης, ασθένειας και πρόνοιας που λειτουργούν, με την νομική μορφή των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου, ως αλληλοβοηθητικά σωματεία, είτε ως ειδικοί λογαριασμοί, κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα, το Συμβούλιο της Επικρατείας καθώς επίσης και από τη νομοθετική εξουσία.

Η άποψή μας, η οποία εκτός των προαναφερομένων στοιχείων, στηρίζεται και σε γνωμοδοτήσεις έγκριτων νομικών της χώρας μας, είναι ότι ο νόμος 2084/92 δεν αφορά τα εν λόγω ταμεία.

Η μελέτη αυτών των ταμείων στην Ελλάδα και τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέδειξε το σημαντικό ρόλο που παίζουν στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικής προστασίας.

Γι' αυτό υποστηρίζουμε την ενίσχυση της αυτονομίας, αυτοδιοίκησης και αυτοδιαχείρισης των επικουρικών ταμείων γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο θα διασφαλιστεί η χρηματο-οικονομική τους ισορροπία, η απρόσκοπτη κεφαλαιοποιητική τους λειτουργία, η βιωσιμότητα και η κοινωνική τους αποτελεσματικότητα, τα οποία ανατρέπονται συνεχώς από της κρατικές παρεμβάσεις.

Όμως μια τέτοια προοπτική, απαιτεί ουσιαστικά τη διαμόρφωση ενός νέου θεσμικού πλαισίου, συμβατού με την αυτοδιοίκηση και την αυτοδιαχείριση των επικουρικών και λοιπών ταμείων, αφού προηγουμένως καταργηθούν οι σχετικές διατάξεις των νόμων 1902/90, 1976/91 και 2084/92.

Αυτή είναι η πρόκληση του 21ου αιώνα για την κοινωνική προστασία στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή την πρόκληση, με την Ευρωπαϊκή Διημερίδα και την δημοσίευση των πρακτικών της, επιθυμεί να αναδείξει η ΟΤΟΕ, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η αυτονομία και η αυτοδιαχείριση των επικουρικών ταμείων καθώς και η ενίσχυση της κοινωνικής συνιστώσας, αποτελεί θεμελιώδη συνεισφορά στο μέλλον της κοινωνικής ασφάλισης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΤΟΕ